

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 34. Concilii Pisani dimissio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](#)

Sæcul. XV. suam. Cum assentirent cuncti Praefules,
A. C. 1409. ad Cardinales conversus id omnium no-
mine precabatur. Nihil tum quidem re-
ponentes orabat iterum, responsumque
poscebat. Sic impetrati consensus tabu-
las postulavit publicas. Duo tantum re-
nuebant Cardinales, Neapolitanus, & Al-
banensis, qui mentem hac de re suam
jam exposuerat.

Ughel. to.4. p. 1238. Genuensis Archiepiscopus, cuius men-

tio hac in sessione fit, erat Pilus Marinus
Nobilis Genuensis, Canonicus Patavinus,
& Notarius Apostolicus, anno 1402 per
Bonifacium IX ad illam electus sedem.
Anno 1405 Genuam delato Benedicto se
suo cum Clero submiserat: ut suo loco
dixi: & Cardinalis Ludovicus Fiescus pa-
riter ab Innocentio VII ad Benedictum
descivit. At postea Marinus Gregorium
cum Benedicto colludere, ac Genuam
neutri studere videns in desertum Hetru-
riæ locum se abdidit. Videtur tamen
restitutus in suam dignitatem; cum tan-
quam Genuæ Archiepiscopus concilio Pi-
fano suum nomen subscripserit.

§. XXXIV.

Concilii Pisani exitus.

Vicesima prima, & ultima Concilii se-
sio in diem Veneris secundum Augusti
indicta, sed in diem Mercurii septimum
illius

illius mensis dilata fuit: ac legebatur ibi s^{ecundum} XV.
 sanctio in hanc sententiam: Papa ex mei te Concilii vetat, ne usque ad proximum concilium Ecclesiæ Romanæ, vel aliarum bona immobilia alienentur, vel oppignorentur. Præcipit, ut Metropolitæ sua concilia provincialia, Episcopi suas synodos agant ex præscripto Juris, ac ex decreto concilii generalis, nempe habiti anno 1215. Monachorum, Canonicorumque Regularium comitia sient ex mando ejusdem concilii, ac ex sanctionibus Honorii III, & Benedicti XII. Papa promittit, neminem invitum a se translatum iri qui non accitus antea, auditusque fuerit. Ad cunctos Reges, ac Principes mittet Nuncios, qui acta hujus concilii promulgent, ac executioni mandanda current. Plenam noxarum veniam largitur iis omnibus, qui concilio huic interfuerunt, & adhærent. Denique dimittit omnes usque ad concilium anno 1412 celebrandum. Sic finitum est concilium Pisanum.

Fuit hoc frequentissimum. Numerabantur inibi Cardinales viginti duo, Archiepiscopi decem, Episcopi sexaginta, vel octoginta, Episcoporum absentium Oratores centum, totidem Procuratores Collegiorum, Abbates octoginta, ducorumque aliorum Procuratores, Præpositi Generales quatuor Ordinum Mendi- cantium,

Sæcul. XV. cantum, Universitatis Parisinæ, aliarumque Oratores, Legati Imperatoris Ruperti, Regum Franciæ, Angliæ, ac Poloniæ, multorumque aliorum Principum. Diversa hujus concilii exemplaria recensent plures, vel pauciores Episcopos, ac Procuratores.

Archiepiscopus Pisanus erat Aleman. *Ughell. to. 2.* nus Adimarus Nobilis Florentinus, celeb. *p. 212. 553.* ber Doctor, Florentiæ Canonicus, tum Episcopus, dein Archiepiscopus Tarentinus, demum anno 1406 Pisas translatus ab Innocentio VII, qui ejus antecessorem Ludovicum Bonitum nolentem ad Tarentinam sedem transire jussérat. En exemplum talium translationum, quales Alexander V respuit. Ludovicus Bonitus anno 1408 Cardinalis evasit per Gregorium XII, cui semper addictus mansit.

§. XXXV.

Concilium Perpinianense.

Sup. 5. 21. *Conc. p. 211.* Durante concilio Pisano Benedictus pergebat Perpiniani habere suum falsum concilium generale coeptum mense Novembri anno 1408. Erat satis numerosum, utpote comprehendens centum viгинti Episcopos. Post multas sessiones rogati a Benedicto Praesules, quid pro bono Ecclesiæ agendum esset, contrarias intentias abibant. Quidam volebant Bene-